



Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

22. juuli 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 246/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*. 1

Üldkohus

2019/C 246/02 Kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid 2

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 246/03 kohtuasi C-723/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Orăştie (Rumeenia) 20. novembril 2018 — EV versus Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR) 3

2019/C 246/04 kohtuasi C-180/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 26. veebruaril 2019 — Flightright GmbH versus Eurowings GmbH. 3

2019/C 246/05 kohtuasi C-224/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Hispaania) 14. märtsil 2019 — CY versus CaixaBank S.A. 4

ET

Isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsuse tõttu ei saa osa käesolevas väljaandes sisalduvat teavet enam avaldada ning seepärast avaldati uus autentne versioon.

2019/C 246/06	kohtuasi C-247/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 21. märtsil 2019 — HC ja ID versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	kohtuasi C-259/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 27. märtsil 2019 — LG ja PK versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	kohtuasi C-287/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 5. aprillil 2019 — DenizBank AG versus Verein für Konsumenteninformation	8
2019/C 246/09	kohtuasi C-291/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 9. aprillil 2019 — SO versus TP jt	9
2019/C 246/10	kohtuasi C-320/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 19. aprillil 2019 — Ingredion Germany GmbH versus Bundesrepublik Deutschland	10
2019/C 246/11	kohtuasi C-363/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Patent- och marknadsdomstolen (Rootsi) 7. mail 2019 — Konsumentombudsmannen versus Mezina AB	11
2019/C 246/12	kohtuasi C-379/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Bihor (Rumeenia) 14. mail 2019 — Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: IG, JH, KI, LJ	12
2019/C 246/13	kohtuasi C-389/19 P: Euroopa Komisjoni 20. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 7. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-837/16: Rootsi Kuningriik versus Euroopa Komisjon	13
2019/C 246/14	kohtuasi C-394/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) 21. mail 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR versus Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)	14
2019/C 246/15	kohtuasi C-395/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal d'instance de Nice (Prantsusmaa) 22. mail 2019 — VT, WU versus easyJet Airline Co. Ltd	14
2019/C 246/16	kohtuasi C-413/19: 24. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Slovenia Vabariik	16
Üldkohus		
2019/C 246/17	kohtuasi T-222/17: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Recylex jt versus komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Autode pliikude ringlussevõtu turg — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsuse — Ostuhindade kooskõlastamine — Trahvid — 2006. aasta koostööteatise punkt 26 — Trahvide arvutamise meetodit käsitlevate suuniste punkt 37 — Täielik pädevus)	17
2019/C 246/18	kohtuasi T-370/17: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — KPN versus komisjon (Konkurents — Koondumised — Televisiooni- ja telekommunikatsiooniteenuste Madalmaade turg — Täielikult toimiv ühissettevõtja — Otsus, millega koondumine tunnistatakse siseturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks — Kohustused — Asjaomane turg — Vertikaalne mõju — Ilmne hindamisviga — Põhjendamiskohustus)	18
2019/C 246/19	kohtuasi T-269/15: Üldkohtu 15. mai 2019. aasta määrus — Novartis Europharm versus komisjon (Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Ravimi Vantobra müügiluba — Tobramütsiin — Vaidlustatud akti tagasivõtmine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine).	19

2019/C 246/20	kohtuasi T-764/15: Üldkohtu 17. mai 2019. aasta määrus — Deutsche Lufthansa versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Saksamaa rakendas Frankfurt-Hahni lennujaama suhtes — Otsus, millega abi tunnistatakse osaliselt siseturuga kokkusobivaks — Otsus, milles tuvastatakse riigiabi puudumine — Kaudne abi — Isikliku puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	20
2019/C 246/21	kohtuasi T-161/16: Üldkohtu 22. mai 2019. aasta määrus — Puma versus EUIPO — CMS (CMS Italy) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk CMS Italy — Vasakule hüppavat kaslast kujutavad varasemad rahvusvahelised kujutismärgid — Suhtelised keeldumispõhjused — Varasemate kaubamärkide maine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Tõend maine kohta — EUIPO varasemad otsused, milles tuvastati varasemate kaubamärkide maine — Nende otsuste arvessevõtmine — Põhjendamiskohustus — Hea halduse põhimõte).....	21
2019/C 246/22	kohtuasi T-262/17: Üldkohtu 15. mai 2019. aasta määrus — Metrans versus komisjon ja INEA (Tühistamishagi — Komisjoni otsus rahastada transpordivaldkonna projektikavandeid „Multimodal Container Terminal Paskov, Phase III“ (Paskovi multimodaalne konteinerterminal, 3. etapp) ja „Intermodal Terminal Mělník, Phases 2 and 3“ (Mělníku ühendveoterminal, 2. ja 3. etapp) Euroopa ühendamise rahastu (CEF) raames — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus).....	22
2019/C 246/23	kohtuasi T-230/18: Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta määrus — Czarnecki versus parlament (Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi liige — Kommentaar teise parlamendiliikme kohta — Parlamendi liikme ja asepresidendi volituste ennetähtaegne lõpetamine — Kaitseõigused — Võimu kuritarvitamine — Võrdne kohtlemine)	22
2019/C 246/24	kohtuasi T-609/18: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta määrus — Fujifilm Recording Media versus EUIPO — iTernity (d:ternity) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi d:ternity taotlus — Varasem sõnamärk iTernity — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine enne kaebuse esitamist — Vaidlustatud otsuse kehtetus — Põhjendatud huvi puudumine — Osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi).....	23
2019/C 246/25	kohtuasi T-685/18: Üldkohtu 20. mai 2019. aasta määrus — Apple versus EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine).....	24
2019/C 246/26	kohtuasi T-715/18: Üldkohtu 20. mai 2019. aasta määrus — Phrenos jt versus komisjon (Teenuste hanked — Hankemenetlus — Euroopa arengupäevade kavandamine, ettevalmistamine, reklaamimine ja läbiviimine — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Hankemenetluse tühistamine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	25
2019/C 246/27	kohtuasi T-719/18: Üldkohtu 7. juuni 2019. aasta määrus — Telemark plus versus EUIPO (Telemarkfest) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Telemarkfest taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	25
2019/C 246/28	kohtuasi T-254/19 R: Üldkohtu presidendi 8. mai 2019. aasta määrus — AlpaSuri versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Alpakade import — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	26
2019/C 246/29	kohtuasi T-256/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Assi versus nõukogu.....	27
2019/C 246/30	kohtuasi T-289/19: 1. mail 2019 esitatud hagi — Arbuзов versus nõukogu.....	28
2019/C 246/31	kohtuasi T-291/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Pšonka versus nõukogu	29

2019/C 246/32	kohtuasi T-292/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Pšonka versus nõukogu	30
2019/C 246/33	kohtuasi T-301/19: 14. mail 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP	31
2019/C 246/34	kohtuasi T-309/19: 20. mail 2019 esitatud hagi — BRF Singapore Foods versus EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	kohtuasi T-310/19: 20. mail 2019 esitatud hagi — BRF Singapore Foods versus EUIPO — Tipiak (SADIA).....	33
2019/C 246/36	kohtuasi T-313/19: 22. mail 2019 esitatud hagi — Taghani versus komisjon	34
2019/C 246/37	kohtuasi T-315/19: 22. mail 2019 esitatud hagi — BT versus komisjon.....	35
2019/C 246/38	kohtuasi T-318/19: 23. mail 2019 esitatud hagi — Thunus jt versus EIP	36
2019/C 246/39	kohtuasi T-320/19: 27. mail 2019 esitatud hagi — BV versus komisjon.....	37
2019/C 246/40	kohtuasi T-322/19: 27. mail 2019 esitatud hagi — El-Qaddafi versus nõukogu.....	38
2019/C 246/41	kohtuasi T-325/19: 28. mail 2019 esitatud hagi — Cipriani versus EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI) .	39
2019/C 246/42	kohtuasi T-328/19: 29. mail 2019 esitatud hagi — „Scorify“ versus EUIPO — Scor (SCORIFY).....	40
2019/C 246/43	kohtuasi T-329/19: 31. mai 2019. aasta esitatud hagi — 12seasons versus EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	kohtuasi T-331/19: 3. juunil 2019 esitatud hagi — Pierre Balmain versus EUIPO (keti moodustavate rõngastega ümbrisetud lövi pea kujutis)	42
2019/C 246/45	kohtuasi T-332/19: 3. juunil 2019 esitatud hagi — Pierre Balmain versus EUIPO (keti moodustavate rõngastega ümbrisetud lövi pea kujutis)	43
2019/C 246/46	kohtuasi T-333/19: 30. mail 2019 esitatud hagi — Ntolas versus EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES).....	44
2019/C 246/47	kohtuasi T-335/19: 3. juunil 2019 esitatud hagi — Cantieri del Mediterraneo versus komisjon.....	45
2019/C 246/48	kohtuasi T-343/19: 7. juunil 2019 esitatud hagi — Conlance versus EUIPO — LG Electronics (SONANCE)	48
2019/C 246/49	kohtuasi T-420/18: Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta määrus — JPMorgan Chase jt versus komisjon	49
2019/C 246/50	kohtuasi T-426/18: Üldkohtu 22. mai 2019. aasta määrus — Bizbike ja Hartmobile versus komisjon.....	49

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2019/C 246/01)

Viimane väljaanne

ELT C 238, 15.7.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 230, 8.7.2019

ELT C 220, 1.7.2019

ELT C 213, 24.6.2019

ELT C 206, 17.6.2019

ELT C 187, 3.6.2019

ELT C 182, 27.5.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid

(2019/C 246/02)

Üldkohus kehtestas kodukorra artikli 25 kohaselt 3. juuli 2019. aasta üldkogul kriteeriumid, mille alusel jaotatakse kohtuasjad kodade vahel.

Jaotamiskriteeriumid on järgmised:

1. Kohtuasjad määratakse nii kiiresti kui võimalik pärast hagiavalduse esitamist kolmest kohtunikust koosnevatele kodadele, ilma et see piiraks kodukorra artikli 28 hilisemat kohaldamist.
2. Avaliku teenistuse kohtuasjad ehk ERTL artikli 270 alusel ja vajadusel Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud kohtuasjad jaotatakse esimese koja, teise koja, kolmanda koja ja neljanda koja vahel järjekorra alusel vastavalt kohtukantseleis registreerimisele.
3. Kodukorra IV jaotises ette nähtud intellektuaalomandiõigustega seotud kohtuasjad jaotatakse viienda koja, kuuenda koja, seitsmenda koja, kaheksanda koja, üheksanda koja ja kümnenda koja vahel järjekorra alusel vastavalt kohtukantseleis registreerimisele.
4. Punktides 2 ja 3 nimetatud kohtuasjad jaotatakse kodade vahel kahe erineva järjekorra alusel vastavalt kohtukantseleis registreerimisele:
 - kohtuasjad ettevõtjatele kohaldatavate konkurentsieeskirjade ning riigiabi eeskirjade ja kaubanduse kaitsemeetmeid käsitlevate eeskirjade rakendamise kohta;
 - kõik ülejäänud kohtuasjad.
5. Üldkohtu president võib punktides 2, 3 ja 4 nimetatud jaotamisjärjekorrast kõrvale kalduda, et arvestada erinevate kohtuasjade seotust või tagada töökoormuse tasakaalustatud jaotus.
6. Võttes arvesse Üldkohtu 19. juuni 2019. aasta üldkogul tehtud otsust Üldkohtu tegevuse kohta ajavahemikul 1.–26. septembrini 2019 (ELT 2019, C 238, lk 2), mis näeb ette, et Üldkohtu 11. mai 2016. aasta otsus kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumide kohta (ELT 2016, C 296, lk 2) on 1.–26. septembrini 2019 jätkuvalt kohaldatav, kehtestatakse eespool toodud kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid ajavahemikuks 27. septembrist 2019 kuni 31. augustini 2022.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Orăştie (Rumeenia) 20. novembril 2018 — EV versus
Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(kohtuasi C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Kohtumenetluse keel: rumeeenia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Judecătoria Orăştie

Põhikohtuasja pooled*Kaebaja:* EV*Vastustaja:* Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) tuvastas 8. mai 2019. aasta kohtumäärusega, et tal ilmselgelt puudub pädevus vastata Judecătoria Orăştie (Rumeenia) 5. novembri 2018. aasta otsusega esitatud küsimustele.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 26. veebruaril 2019 — Flightright
GmbH versus Eurowings GmbH**

(kohtuasi C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Flightright GmbH

Kostja: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et hüvitise määramisel aluseks võetav vahemaa arvutatakse lennureisi koguteekonna põhjal?

Seega kas (eeldusel, et määrus on asjaomase lennuteekonna suhtes kohaldatav) mõistet „lend“ tuleb tõlgendada nii, et broneeringute korral, mille puhul jõuavad reisijad lõppsihtkohta ainult vahemaandumisega ja teatud tingimustel teise lennukisse ümberistumisega, on mõeldud vaid seda lennuteekonda, mille lend tegelikult hilines, või tuleb mõistet „lend“ tõlgendada sellisel juhul nii, et vahemaa arvutamisel on määrav kogu lennuteekond alates esimesest väljumiskohast kuni lõppsihtkohani?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Hispaania) 14. märtsil 2019 — CY versus Caixabank S.A.

(kohtuasi C-224/19)

(2019/C 246/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CY

Kostja: Caixabank S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 arvestades niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatise laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, ebaõigluse tõttu tühistamiseks **võib selle tagasitühistamiskohustuste osas pärast selle ebaõigluse tõttu tühistamiseks kohandada.**

2. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 arvestades võib liikmesriigi kohtupraktikat, milles on sedastatud, et pärast niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatisega laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, tühiseks tunnistamist **tuleb notari- ja halduskulud laenuandja ja laenuvõtja vahel pooleks jagada**, pidada ebaõiglase lepingutingimuse tühiseks tunnistamise kohtulikuks kohandamiseks, mis on seega vastuolus direktiivi 93/13 artikli 6 lõikes 1 sätestatud põhimõttega, et ebaõiglased lepingutingimused ei ole tarbijale siduvad.
3. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 arvestades võib liikmesriigi kohtupraktikat, milles on sätestatud, et pärast niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatisega laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, tühiseks tunnistamist tuleb laenuvõtja kanda jätta ka **lepingu vormistamisest tulenevad kinnisasja hindamise kulud ja hüpoteegi seadmise maks**, kujutab endast põhimõtte, et tühiseks tunnistatud ebaõiglane lepingutingimus ei ole tarbijale siduv, rikkumist ja kas direktiivi 93/13 artikli 3 lõikega 2 on vastuolus **panna tõendamiskoormis laenuvõtjale tõendamisel, et tal ei lubatud kinnisasja hindamist ise korraldada**.
4. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 arvestades on [selle direktiiviga] vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, milles on sedastatud, et pärast niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatisega laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, tühiseks tunnistamist võib selle lepingutingimuse mõju laenuvõtja jaoks laenu muutmise uuenduste tegemisel või hüpoteegi kustutamisel jätkuda, **selles mõttes, et niisuguse muutmise või hüpoteegi kustutamise kulud peab endiselt maksma laenuvõtja**, ja kas nende kulude jätmine laenuvõtja kanda kujutab endast põhimõtte, et tühiseks tunnistatud ebaõiglane lepingutingimus ei ole tarbijale siduv, rikkumist.
5. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 koostoimes selle direktiivi artikli 7 lõikega 1 arvestades on liikmesriigi kohtupraktika, mis välistab osaliselt niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatisega laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, ebaõigluse tõttu tühiseks tunnistamisest tuleneva tagasitaitmiskohustuse, on vastuolus direktiivi 93/13 artikli 7 lõikes 1 sätestatud hoiatava mõjuga ettevõtjale.
6. Küsitakse, kas arvestades Euroopa Kohtu praktikas sedastatud põhimõtet, et tühiseks tunnistatud lepingutingimusi ei tohi kohandada, ja arvestades direktiivi artiklis 6 sätestatud mittesiduvuse põhimõtet, võib olla nende põhimõtetega vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, millega kohandatakse pärast niisuguse lepingutingimuse, millega jäetakse kõik hüpoteegi tagatisega laenu vormistamise, uuendamise või kustutamise kulud laenuvõtja kanda, tagasitaitmiskohustust ettevõtja huvide kaitseks.
7. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 3 lõikeid 1 ja 2 arvestades võib liikmesriigi kohtupraktika, milles on sedastatud, et niinimetatud **lepingutasuklausel läbib automaatselt läbipaistvuskontrolli**, endast kujutada direktiivi artikli 3 lõikes 2 sätestatud tõendamiskoormise ümberpööramise põhimõtte rikkumist, nii et ettevõtja ei pea tõendama, et selle lepingutingimuse kohta on antud eelnevalt teavet ja selles on eraldi kokku lepitud.
8. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikliga 3 ja Euroopa Kohtu praktikaga on vastuolus see, et liikmesriigi kohtupraktika kohaselt peab tarbija *per se* teadma, et krediidiasutustel on tavaks nõuda lepingutasu, ning et seega ei ole vaja, et laenuandja peaks esitama mingeid tõendeid selleks, et tõendada, et lepingutingimuses on eraldi kokku lepitud, või kas, vastupidi, laenuandja peab igal juhul tõendama, et lepingutingimuses on eraldi kokku lepitud.
9. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikleid 3 ja 4 ning Euroopa Kohtu praktikat arvestades võib olla selle direktiiviga vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, milles on sedastatud, et **niinimetatud lepingutasuklauslit ei saa artikli 4 lõike 2 kohaselt ebaõigluse seisukohast analüüsida, kuna see puudutab lepingu põhiobjekti**, või tuleb, vastupidi, mõista, et selline lepingutasu ei ole osa lepingu hinnast, vaid lisatasu, ning seega peab olema liikmesriigi kohtul võimalik kontrollida selle klausli läbipaistvust ja/või sisu, et kindlaks teha, kas see on liikmesriigi õiguse seisukohast ebaõiglane.
10. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 4 lõiget 2, mida ei ole [13. aprilli seadusega 7/1998 lepingute tüüptingimuste kohta] ⁽²⁾ Hispaania õiguskorda üle võetud, arvestades on direktiivi 93/13 artikliga 8 vastuolus see, et Hispaania kohus toob põhjenduseks ja kohaldab selle direktiivi artikli 4 lõiget 2, kui seda sätet ei ole meie õiguskorda üle võetud seadusandja tahtel, kes soovis täielikku kaitset kõikide lepingutingimuste suhtes, mille võib müüja või teenuse osutaja tarbijalepingusse lisada, kaasa arvatud tingimuste suhtes, mis puudutavad lepingu põhiobjekti, ka siis, kui need on kirjutatud selgelt ja arusaadavalt, kui arvestada, et niinimetatud lepingutasuklausel on laenulepingu põhiobjekt.

11. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 arvestades niinimetatud lepingutasuklausel, **kui selles ei ole eraldi kokku lepitud ja krediitiasutus ei tõenda, et see vastab tegelikult osutatud teenustele ja kaasnenud kuludele, põhjustab lepingupoolte õiguste ja kohustuste olulist tasakaalustamatust**, ning liikmesriigi kohus peab selle seetõttu tunnistama tühiseks.
12. Küsitakse, kas direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 koostoimes artikli 7 lõikega 1 arvestades peab **kohtukulude väljamõistmine müüjalt või teenuste osutajalt** menetluses, milles tarbija algatab hagi nõudega tunnistada tarbijalepingusse lisatud tingimused ebaõigluse tõttu tühiseks, **ja kohtud tunnistavadki need ebaõigluse tõttu tühiseks**, tulenema mittesiduvuse põhimõttest ja müüja või teenuste osutaja jaoks hoiatava mõju põhimõttest, kui liikmesriigi kohus need tühiseks tunnistamise hagi rahuldab, olenemata nende summade konkreetsest tagastamisest, mis kohtuotsusega välja mõistetakse, arvestades lisaks, et põhioõue on lepingutingimus tühiseks tunnistada, ja et summade tagastamine on ainult eespool nimetatust tulenev lisanõue.
13. Küsitakse, kas direktiivis 93/13 (artikli 6 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1) ette nähtud mittesiduvuse põhimõtet ja hoiatava mõju põhimõtet arvestades **võib** tarbija ja müüja või teenuste osutaja vahel sõlmitud lepingusse lisatud lepingutingimuse ebaõigluse tõttu tühiseks tunnistamisest tulenevaid tagasitaitmiskohustusi **ajaliselt piirata summa tagasinõudmise hagi aegumise hindamise teel, kuigi algusest peale tühiseks tunnistamise hagi, milles tuvastatakse lepingutingimus ebaõiglaseks, on liikmesriigi õiguse kohaselt aegumatu**.

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

(²) 13. aprilli seadus 7/1998 lepingute tüüptingimuste kohta.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania)
21. märtsil 2019 — HC ja ID versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(kohtuasi C-247/19)

(2019/C 246/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: HC ja ID

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglasel ja tühistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühistatud lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku⁽²⁾ artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulusid käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata.

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29, L 137, lk 13; ELT erivaljaanne 15/02, lk 288.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 27. märtsil 2019 — LG ja PK versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(kohtuasi C-259/19)

(2019/C 246/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: LG ja PK

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglasel ja tühistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteebiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

(¹) EÜT 1993, L 95, lk 29, L 137, lk 13; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 5. aprillil 2019 — DenizBank AG versus Verein für Konsumenteninformation

(kohtuasi C-287/19)

(2019/C 246/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: DenizBank AG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Verein für Konsumenteninformation

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (EL) 2015/2366 (¹) (makseteenuste direktiiv) artikli 52 punkti 6 alapunkti a koostoimes artikli 54 lõikega 1, mille kohaselt on makseteenuse kasutaja nõus tingimuste teatavaks tehtud muutmisega, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja teatab makseteenuse pakkujale enne muudatuste jõustumiseks kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus, tuleb tõlgendada nii, et vaikumisi nõusoleku kokkuleppe saab sõlmida ka tarbijaga täiesti piiramatult kõigi mõeldavate lepingutingimuste kohta?
2. a) Kas makseteenuste direktiivi artikli 4 punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et isikustatud multifunktsionaalse maksekaardi lähiväljaside maksefunktsiooni puhul, mille abil saab teostada väikemakseid sellega seotud kliendikontolt, on tegemist makseinstrumendiga?
b) Juhul kui vastus teise küsimuse punktile a on jaatav:

Kas makseteenuste direktiivi artikli 63 lõike 1 punktis b kehtestatud erandit väikemaksete ja e-raha kohta tuleb tõlgendada nii, et isikustatud multifunktsionaalse maksekaardi lähiväljaside maksefunktsiooni abil väikemakse tegemist tuleb pidada makseinstrumendi anonüümselt kasutamiseks nimetatud erandi tähenduses?

3. Kas makseteenuste direktiivi artikli 63 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et makseteenuse pakkuja võib sellele erandile tugineda ainult juhul, kui on võimalik tõendada, et tehnika praeguste võimaluste juures ei saa maksevahendit blokeerida ega selle kasutamist takistada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ELT 2015, L 337, lk 35.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 9. aprillil 2019 — SO versus TP jt

(kohtuasi C-291/19)

(2019/C 246/09)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Braşov

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SO

Vastustajad: TP jt

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorda tuleb pidada Euroopa Liidu institutsiooni õigusaktiks ELTL artikli 267 tähenduses, mille tõlgendust võib Euroopa Kohtult küsida?
2. Kas selle korra raames välja töötatud aruannetes esitatud nõuded on Rumeeniale kohustuslikud, eelkõige (kuid mitte ainult) mis puudutab vajadust teha õigusaktides muudatusi, mis on kooskõlas koostöö- ja jälgimiskorra järelduste ning Veneetsia komisjoni ja Euroopa Nõukogu riikide korrupsioonivastase ühenduse soovitusetega?
3. Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 koostoimes artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohustus järgida õigusriigi põhimõtteid hõlmab ka nõuet, et Rumeenia järgiks nõudeid, mis on esitatud aruannetes, mis on välja töötatud komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ (¹) kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra raames?

4. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatud kohtute sõltumatuse põhimõttega, tõlgendatuna Euroopa Liidu Kohtu praktikast (suurkoja 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117) lähtudes, on vastuolus see, kui Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) juures tegutseva prokuratuuri raames luuakse kohtusüsteemi sees toime pandud kuritegude uurimise osakond, võttes arvesse sellesse osakonda kuuluvate prokuröride ametisse nimetamise/ametist tagasi kutsumise korda, selles osakonnas tegutsemise viisi ja volituste andmise korda seoses sellega, kui vähe ametikohti selle osakonna struktuuris on?
5. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 [teise lõiguga], mis käsitleb õigust õiglasele kohtulikule arutamisele mõistliku aja jooksul, on vastuolus see, kui Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) juures tegutseva prokuratuuri raames luuakse kohtusüsteemi sees toime pandud kuritegude uurimise osakond, võttes arvesse selles tegutsemise korda ja volituste andmise korda seoses sellega, kui vähe ametikohti selle osakonna struktuuris on?

(¹) Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus 2006/928/EÜ, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 19. aprillil 2019 — Ingedion Germany GmbH versus Bundesrepublik Deutschland

(kohtuasi C-320/19)

(2019/C 246/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ingedion Germany GmbH

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Komisjoni otsuse 2011/278/EL (¹) artikli 18 lõike 1 punkti c, lõike 2 teist lõiku koosmõjus direktiivi 2003/87/EÜ (²) artikli 3 punktiga h ja artikliga 10a tuleb tõlgendada nii, et uute osalejate kütusepõhise tootmistaseme kindlaksmääramisel aluseks võetav võimsuskasutustegur on väiksem kui 100 %?

(¹) Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT 2011, L 130, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Patent- och marknadsdomstolen (Rootsi) 7. mail 2019 —
Konsumentombudsmannen versus Mezina AB**

(kohtuasi C-363/19)

(2019/C 246/11)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Patent- och marknadsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Konsumentombudsmannen

Kostja: Mezina AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1924/2006 ⁽¹⁾ artiklid 5 ja 6 koostoimes selle määruse artikli 10 lõikega 1 ja artikli 28 lõikega 5 reguleerivad tõendamiskohustust, kui liikmesriigi kohus määratleb, kas lubamatute tervisealaste väidete esitamine on toimunud olukorras, kus kõnealused tervisealased väited vastavad määruse nr 1924/2006 artikli 13 lõike 2 kohase taotlusega hõlmatud nõudele, ent kus taotlus ei ole veel viinud loa andmise või loata jätmise otsuse tegemiseni, või on tõendamiskohustus määratletud vastavalt riigisisesele õigusele?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on see, et määruse nr 1924/2006 sätted reguleerivad tõendamiskohustust, siis kas tõendamiskohustus lasub ettevõtjal, kes esitab asjaomase tervisealase väite, või ametiasutusel, kes palub riigisisel kohtul keelustada väite jätkuva esitamise ettevõtja poolt?
3. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud olukorras reguleerivad määruse nr 1924/2006 artiklid 5 ja 6 koostoimes selle määruse artikli 10 lõikega 1 ja artikli 28 lõikega 5 tõendamislõuude juhul, kui riigisisene kohus määratleb, kas esitatakse lubamatuid tervisealaseid väiteid või mitte, või on tõendamislõuuded kindlaks määratud vastavalt riigisisesele õigusele?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on see, et määruse nr 1924/2006 sätted reguleerivad tõendamislõuudeid, siis millised on kehtestatud tõendamislõuuded?
5. Kas vastust esimesele kuni neljandale küsimusele mõjutab asjaolu, et määrust nr 1924/2006 (sh määruse artikli 3 punkt a) ja direktiivi 2005/29 ⁽²⁾ saab riigisiseses kohtus toimivas menetluses ühiselt kohaldada?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT 2006, L 404, lk 9).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Bihor (Rumeenia) 14. mail 2019 — Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: IG, JH, KI, LJ

(kohtuasi C-379/19)

(2019/C 246/12)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Bihor

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

IG, JH, KI, LJ

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ⁽¹⁾ loodud koostöö- ja jälgimiskord ning nimetatud korra raames koostatud aruannetes esitatud nõuded on Rumeenia riigile kohustuslikud?
2. Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 koostoimes ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et Rumeenia kohustus järgida komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra raames koostatud aruannetes kehtestatud nõudeid kuulub liikmesriigi kohustusesse austada õigusriigi põhimõtteid, ka osas, mis puudutab seda, et niisugune poliitiline laadi kohus nagu konstitutsioonikohus hoidub sekkumast seaduse tõlgendamiseks ning selle konkreetse ja kohustusliku korra kindlaks määramiseks, mida on pädev tegema ainult kohtuvõim, ning uute õigusnormide kehtestamiseks, mis on seadusandliku võimu ainupädevuses. Kas liidu õigus kohustab kõrvaldama konstitutsioonikohtu niisuguse otsuse tagajärjed? Kas liidu õigusega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis reguleerib sellise kohtuametniku tsiviilvastutust, kes tõstatatud küsimuse kontekstis jätab Curtea Constituțională (konstitutsioonikohus) otsuse kohaldamata?
3. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatud kohtute sõltumatuse põhimõttega niisugusena, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu praktikas (suurkoja 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), on vastuolus see, kui kohtute pädevus asendatakse Curtea Constituțională (konstitutsioonikohus) otsustega (16. veebruari 2016. aasta otsus nr 51, 4. mai 2017. aasta otsus nr 302 ja [16. jaanuari 2019. aasta] otsus nr 26), mille tagajärg on niisugune, et kriminaalmenetlus muutub ennustamatuks (tagasiulatuv kohaldamine) ning seadust ei ole võimalik konkreetsel juhul tõlgendada ja kohaldada? Kas liidu õigusega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis reguleerib niisuguse kohtuametniku distsiplinaarvastutust, kes jätab Curtea Constituțională (konstitutsioonikohus) otsuse tõstatatud küsimuse kontekstis kohaldamata?

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus 2006/928/EÜ, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

Euroopa Komisjoni 20. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 7. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-837/16: Rootsi Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, G. Tolstoy)

Teised menetlusosalised: Rootsi Kuningriik,

Taani Kuningriik,

Soome Vabariik,

Euroopa Parlament ja

Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu (viies koda) 7. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Rootsi Kuningriik vs. Euroopa Komisjon, T-837/16, jätta rahuldamata hagi esimeses kohtuastmes ja mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigil, või teise võimalusena
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uuesti arutamiseks ja teha esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude osas otsus edaspidi ja
- määrata, et vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus puudutab Üldkohtu (viies koda) 7. märtsi 2019. aasta otsust kohtuasjas T-837/16. Selles otsuses tühistas Üldkohus komisjoni 7. septembri 2016. aasta rakendusotsuse C(2016) 5644 final, millega antakse autoriseering pliisulfokromaatkollase ja pliikromaatmolüübsulfaatpunase teatavateks kasutusalaadeks, ja jättis rahuldamata komisjoni nõude, et otsuse tagajärjed jääksid kehtima kuni komisjon vaatab autoriseeringutaotluse uuesti läbi.

Komisjon esitab oma kaebuse põhjenduseks neli väidet.

Esimene väide: kohtuotsuse nendes punktides, mis käsitlesid alternatiivide analüüsimisel kohaldatavat tõendustaset, ja täpsemalt punktides 79, 81, 85, 86, 90 ja 101, kohaldas Üldkohus ilmselgelt vääralt õigusnormi seoses tõendustasemega, mida kohaldatakse artikli 60 lõike 4 alusel.

Teine väide: kohtuotsuse põhjendavas osas ja eelkõige punktides 86, 90 ja 96 kohaldas Üldkohus ilmselgelt vääralt õigusnormi, kuna ta jättis täielikult tähelepanuta komisjoni kaalutusõiguse tehnilise ja majandusliku teostatavuse piirväärtuste kehtestamisel alternatiivide analüüsis vastavalt artikli 60 lõikele 4, ning sellest tulenevalt kohaldas vale kohtuliku kontrolli kriteeriumi ja sekkus komisjoni sotsiaalsetesse, majanduslikesse ja tehnilistesse kaalutlustesse.

Kolmas väide: kohtuotsuse punktides 86, 97 ja 98 kohaldas Üldkohus vaidlustatud otsusega seoses ilmselgelt vääralt õigusnormi, esiteks jättes arvesse võtmata asjaolu, et mingit autoriseeringut ei olnud antud kasutusalaadele, milles pliipigmenti omadused tehnilise näitajate osas ei ole vajalikud, ja teiseks kirjeldades vaidlustatud otsuses toodud tingimusi viisil, mis näitasid, et alternatiivide analüüsi seotud tingimus artikli 60 lõikes 4 ei olnud täidetud.

Neljas väide: resolutsiooni teine punkt, milles Üldkohus määras, et vaidlustatud otsuse tagajärjed ei jää kehtima, tugineb õigusnormi ilmselgelt vääral kohaldamise kohtuotsuse punktis 112.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) 21. mail 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR versus Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(kohtuasi C-394/19)

(2019/C 246/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: PN, QO, RP, SQ, TR

Kostja: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õigusnormide täielikku toimet ja nende kaitset hõlmavat põhimõtet, mis on määratletud kohtuotsustes Francovich ja Brasserie du pêcheur ning direktiivis 2004/38/EÜ ⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega pannakse olukorras, kus välisriigi eraisiku elamisloa on tühistatud ilma eelneva proportsionaalsuse analüüsita seoses direktiivi mittenõuetekohase ülevõtmisega riigisisessesse õigusesse, liikmesriigile kohustus võtta enda kanda sotsiaalabi andmise raames ka muud põhivajadused lisaks nõude esitaja meditsiinikuludele, kuni tehakse otsus kõnealuse isiku elamisloa staatuse kohta vastavalt liidu õigusnormidele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/5, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal d'instance de Nice (Prantsusmaa) 22. mail 2019 — VT, WU versus easyJet Airline Co. Ltd

(kohtuasi C-395/19)

(2019/C 246/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance de Nice

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VT, WU

Kostja: easyJet Airline Co. Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Artikli 3 lõike 2 punkti a kohaldamine hilinemisel

- a) Võttes arvesse, et kohtupraktikas (Euroopa Kohtu 4. koja 19. novembri 2009. aasta kohtuotsus Sturgeon, C-402/07 ja C-432/07) on 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artiklis 7 sätestatud õigus saada hüvitist lennureisist mahajätmise või lennu tühistamise korral laiendatud ka lendude hilinemisele, siis kas reisija registreerimisele ilmumist puudutav tingimus, mis on sätestatud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, mida kohaldatakse üksnes lennureisist mahajätmise korral, on kohaldatav ka siis, kui hüvitist nõuab reisija, kelle lend küll hilines, kuid keda ei jäetud lennureisist maha?
- b) Kui vastus esimese küsimuse punktile a on jaatav, siis kas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tähtaega mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega tuleb tõlgendada nii, et see on mitte hiljem kui 45 minutit enne hilinenud lennu uut väljumisaega, mis on teatavaks tehtud lennujaama infotabloodel või millest on reisijaid teavitatud?

2. „Registreerimisele ilmumise“ tõendamise kohustus

Kui vastus esimese küsimuse punktile a on jaatav ehk et määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punkt a on kohaldatav hüvitise suhtes, mida nõuab reisija, kelle lend hilines, siis:

Kas artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tingimuste näol on tegu eeltingimustega, mille täitmist peab tarbija selle määruse kohaldamiseks tõendama, või on tegu lennukompanii vastutust välistava asjaoluga, mis võimaldab tal koostada reisijate nimekirja, näitamaks, et tarbija ei ilmunud registreerimisele „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seondult füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?

Kui vastus esimese küsimuse punktile a on jaatav ehk et määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punkt a on kohaldatav hüvitise suhtes, mida nõuab reisija, kelle lend hilines, siis:

Kas kohustus tõendada hagejana kohtusse pöördunud reisija tegelikku ilmumist „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, lasub üksnes reisijal, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seondult füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

24. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik**(kohtuasi C-413/19)**

(2019/C 246/16)

*Kohtumenetluse keel: sloveeni***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: M. Kocjan, K. Talabér-Ritz)*Kostja:* Sloveenia Vabariik**Hageja nõuded**

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Sloveenia on kehtestanud energiamärgise paigaldamise kohustuse ainult nende hoonete suhtes, mis kuuluvad avaliku sektori asutustele või mida need kasutavad, on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad hoonete energiatõhususe direktiivi ⁽¹⁾ artikli 13 lõikest 2;
- mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt direktiivi (EL) 2010/31/EL artikli 13 lõikele 2 on liikmesriigid kohustatud nõudma, et kui inimesed külastavad tihti üle 500 m² kasuliku põrandapinnaga hoonet, millele on artikli 12 lõike 1 kohaselt väljastatud energiamärgis, paigutatakse energiamärgis silmatorkavasse ja avalikkusele selgelt nähtavale kohale. Kuna Sloveenia Vabariik on selle nõude kehtestanud ainult hoonete suhtes, mis kuuluvad avaliku sektori asutustele või mida need kasutavad, on komisjon otsustanud esitada hagi Euroopa Kohtule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiiv 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (ELT 2010 L 153, lk 13).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Recylex jt versus komisjon

(kohtuasi T-222/17) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Autode pliikude ringlussevõtu turg — ETL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsuse — Ostuhindade kooskõlastamine — Trahvid — 2006. aasta koostööteatise punkt 26 — Trahvide arvutamise meetodit käsitlevate suuniste punkt 37 — Täielik pädevus)

(2019/C 246/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Recylex SA (Pariis, Prantsusmaa), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Brüssel, Belgia), Harz-Metall GmbH (Goslar, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Wellinger, S. Reinart ja K. Bongs)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: I. Rogalski, J. Szczodrowski ja F. van Schaik)

Ese

ETL artikli 263 alusel esitatud nõue vähendada trahvi, mis hagejatele määrati komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsusega C(2017) 900 final, mis käsitleb ETL artikli 101 kohast menetlust (juhtum AT.40018 — Autoakude ringlussevõtt).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Recylex SA-lt, Fonderie et Manufacture de Métaux SA-lt ja Harz-Metall GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 195, 19.6.2017.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — KPN versus komisjon**(kohtuasi T-370/17) ⁽¹⁾**

(Konkurents — Koondumised — Televisiooni- ja telekommunikatsiooniteenuste Madalmaade turg — Täielikult toimiv ühissettevõtja — Otsus, millega koondumine tunnistatakse siseturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks — Kohustused — Asjaomane turg — Vertikaalne mõju — Ilmne hindamisviga — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 246/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: KPN BV (Haag, Madalmaad) (esindajad: advokaadid P. van Ginneken ja G. Béquet)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski ja F. van Schaik)

Kostja toetuseks menetluse astujad: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Madalmaad), Vodafone Group plc (Newbury, Ühendkuningriik), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (esindajad: advokaadid W. Knibbeler, E. Raedts ja A. Pliego Selie)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 3. augusti 2016. aasta otsus C(2016) 5165 final, millega tunnistatakse siseturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks koondumistehing, millega Vodafone Group ja Liberty Global Europe Holding omandavad koos täielikult toimiva ühissettevõtja (juhtum COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni, VodafoneZiggo Group Holding BV, Vodafone Group plc ja Liberty Global Europe Holding BV kohtukulud välja KPN BV-lt, kes ühtlasi kannab ise enda kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Üldkohtu 15. mai 2019. aasta määrus — Novartis Europharm versus komisjon**(kohtuasi T-269/15) ⁽¹⁾****(Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Ravimi Vantobra müügiluba — Tobramütsiin — Vaidlustatud akti tagasivõtmine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2019/C 246/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Novartis Europharm Ltd (Camberley, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat C. Schoonderbeek)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: M. Šimerdová, A. Sipos ja K. Mifsud-Bonnici)*Kostja toetuseks menetlusesse astuja:* Pari Pharma GmbH (Starnberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Epping ja W. Rehmann)**Ese**

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 18. märtsi 2015. aasta rakendusotsus C(2015) 1977 final, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 726/2004 alusel müügiloa väljaandmist inimtervishoius kasutatavale ravimile Vantobra — tobramütsiin.

Resolutsioon

1. *Hagi lahendamise vajadus on ära langenud.*
2. *Jätta Novartis Europharm Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.*
3. *Jätta Pari Pharma GmbH kohtukulud tema enda kanda.*

⁽¹⁾ ELT C 279, 24.8.2015.

Üldkohtu 17. mai 2019. aasta määrus — Deutsche Lufthansa versus komisjon**(kohtuasi T-764/15) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Saksamaa rakendas Frankfurt-Hahni lennujaama suhtes — Otsus, millega abi tunnistatakse osaliselt siseturuga kokkusobivaks — Otsus, milles tuvastatakse riigiabi puudumine — Kaudne abi — Isikliku puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 246/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Martin-Ehlers)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: Maxian Rusche, K. Herrmann ja D. Recchia)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Land Rheinland-Pfalz (Saksamaa) (esindaja: professor C. Koenig)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus (EL) 2016/788 riigiabi SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) kohta, mida Saksamaa andis seoses 2009.–2011. aastal kehtestatud Frankfurt Hahni lennujaama rahastamise korraga (ELT 2016, L 134, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Deutsche Lufthansa AG kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Land Rheinland-Pfalzi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 68, 22.2.2016.

Üldkohtu 22. mai 2019. aasta määrus — Puma versus EUIPO — CMS (CMS Italy)

(kohtuasi T-161/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk CMS Italy — Vasakule hüppavat kaslast kujutavad varasemad rahvusvahelised kujutismärgid — Suhtelised keeldumispõhjused — Varasemate kaubamärkide maine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Tõend maine kohta — EUIPO varasemad otsused, milles tuvastati varasemate kaubamärkide maine — Nende otsuste arvessevõtmine — Põhjendamiskohustus — Hea halduse põhimõte)

(2019/C 246/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Itaalia)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 29. jaanuari 2016. aasta otsuse (asi R 229/2015-2) peale, mis käsitleb Puma ja Costruzione Macchine Speciali (CMS) vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 29. jaanuari 2016. aasta otsus (asi R 229/2015-2).
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas Puma SE kohtukulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 222, 20.6.2016.

Üldkohtu 15. mai 2019. aasta määrus — Metrans versus komisjon ja INEA(kohtuasi T-262/17) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Komisjoni otsus rahastada transpordivaldkonna projektikavandeid „Multimodal Container Terminal Paskov, Phase III“ (Paskovi multimodaalne konteinerterminal, 3. etapp) ja „Intermodal Terminal Mělník, Phases 2 and 3“ (Mělníku ühendveoterminal, 2. ja 3. etapp) Euroopa ühendamise rahastu (CEF) raames — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 246/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Metrans a.s. (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindaja: *avocat* A. Schwarz)

Kostjad: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja J. Samnadda), Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (esindajad: I. Ramallo ja D. Silhol, keda abistas *avocat* A. Duron)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks komisjoni 5. augusti 2016. aasta rakendusotsus C(2016) 5047 (final), millega koostatakse Euroopa Liidu finantsabi saavate kavandite nimekiri Euroopa ühendamise rahastu (CEF) transpordivaldkonnas 5. novembril 2015 välja kuulutatud ja mitmeaastasel tööprogrammil põhinevate projektikonkursside tulemusel, osas, milles see otsus puudutab kahte kavandit nimetusega „Multimodal Container Terminal Paskov, Phase III“ (Paskovi multimodaalne konteinerterminal, 3. etapp) ja nimetusega „Intermodal Terminal Mělník, Phases 2 and 3“ (Mělníku ühendveoterminal, 2. ja 3. etapp) ja teiseks tühistada neid kavandeid puudutavad kaks INEA sõlmitud toetuslepingut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta äriühingu Metrans a.s. kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusameti (INEA) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta määrus — Czarnecki versus parlament(kohtuasi T-230/18) ⁽¹⁾

(Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi liige — Kommentaar teise parlamendiliikme kohta — Parlamendi liikme ja asepresidendi volituste ennetähtaegne lõpetamine — Kaitseõigused — Võimu kuritarvitamine — Võrdne kohtlemine)

(2019/C 246/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ryszard Czarnecki (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Görlitz, S. Seyr ja S. Alonso de León)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 7. veebruari 2018. aasta otsus, millega lõpetati ennetähtaegselt hageja volitused parlamendi asepresidendina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud välja Ryszard Czarneckilt.

(¹) ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta määrus — Fujifilm Recording Media versus EUIPO — iTernity (d:ternity)

(kohtuasi T-609/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi d:ternity taotlus — Varasem sõnamärk iTernity — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine enne kaebuse esitamist — Vaidlustatud otsuse kehtetus — Põhjendatud huvi puudumine — Osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2019/C 246/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger ja C. Gehweiler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: iTernity GmbH (Freiburg, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. juuli 2018. aasta otsuse (asi R 2324/2017-4) peale, mis käsitleb iTernity ja Fujifilm Recording Media vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 445, 10.12.2018.

Üldkohtu 20. mai 2019. aasta määrus — Apple versus EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(kohtuasi T-685/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 246/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Apple Inc. (Cupertino, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: *solicitor* J. Olsen ja *solicitor* P. Andreottola)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgia) (esindaja: advokaat G. Glas)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 30. augusti 2018. aasta otsuse (asi R 476/2018-5) peale, mis käsitleb Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRLi ja Apple Inci vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Hagi lahendamise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Apple Inc-i ja Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRLi kohtukulud nende endi kanda ja mõista mõlemalt välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu 20. mai 2019. aasta määrus — Phrenos jt versus komisjon(kohtuasi T-715/18) ⁽¹⁾

(Teenuste hanked — Hankemenetlus — Euroopa arengupäevade kavandamine, ettevalmistamine, reklaamimine ja läbiviimine — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Hankemenetluse tühistamine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 246/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgia), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Belgia), Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgia) (esindajad: advokaadid R. Jafferli ja R. van Melsen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Aresu, J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, millega palutakse tühistada komisjoni 27. novembri 2018. aasta otsus lükata tagasi hagejate konsortsiumi pakkumus hankemenetluses EuropeAid/1 39729/DH/SER/BE, mis puudutab „Euroopa arengupäevade“ kavandamist, ettevalmistamist, reklaamimist ja läbiviimist komisjoni rahvusvahelise koostöö ja arengu peadirektoraadi tarvis ning tunnistati edukaks teine pakkuja.

Resolutsioon

1. *Hagi lahendamise vajadus on ära langenud.*
2. *Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluse kulud välja Euroopa Komisjonilt, välja arvatud Pomilio Blumm Srl menetlusse astumise taotlusega seotud kulud ajutiste meetmete kohaldamise menetluses.*
3. *Jätta Phrenos SPRLi, Akkanto, Operational Management Solutions'i, komisjoni ja Pomilio Blummi kohtukulud seoses Pomilio Blummi menetlusse astumise taotlusega ajutiste meetmete kohaldamise menetluses nendi endi kanda.*

⁽¹⁾ ELT C 72, 25.2.2019.

Üldkohtu 7. juuni 2019. aasta määrus — Telemark plus versus EUIPO (Telemarkfest)(kohtuasi T-719/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Telemarkfest taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2019/C 246/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Telemark plus eV (Altusried, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Schenk)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl et M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. septembri 2018. aasta otsuse (asi R 346/2018-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi Telemarkfest ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata, kuna see on ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu.*
2. *Möista kohtukulud välja Telemark plus eV-lt.*

(¹) ELT C 44, 4.2.2019.

Üldkohtu presidendi 8. mai 2019. aasta määrus — AlpaSuri versus komisjon

(kohtuasi T-254/19 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Alpakade import — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Käreloomulisuse puudumine)

(2019/C 246/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Saksamaa) (esindaja: advokaat U. Schrömbges)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Eggers ja B. Hofstötter)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue ajutiste meetmete kohaldamiseks, et saada luba alpakade importimiseks Kanadast Euroopa Liidu territooriumile.

Resolutsioon

1. *Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.*
 2. *Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.*
-

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Assi versus nõukogu**(kohtuasi T-256/19)**

(2019/C 246/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Bashar Assi (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat L. Cloquet)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019 rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 21. jaanuari rakendusmäärus (EL) 2019/85 ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse vea faktide hindamisel, järeldades, et hageja toetab Süüria režiimi ning saab sellest kasu, ehkki selline seisukoht on ilmselgelt põhjendamatu.
2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ning vaidlustatud aktidega võetud meetmetel on selline tagajärg, et neid tuleb lugeda iseenesest ebaproportsionaalseks. Hageja suhtes võetud sanktsioonide majanduslikud tagajärjed oleks katastroofilised ja ebaproportsionaalsed, võrreldes vaidlustatud aktidega taotletud eesmärkidega.
3. Kolmas väide, et on ebaproportsionaalselt rikutud omandiõigust ja õigust töötada, kuna vaidlustatud meetmed takistavad hagejal rahumeelselt nautida oma omandit ning kasutada majandustegevuse vabadust, rikkudes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimest lisaprotokollit.
4. Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu. Vaidlustatud aktid võeti vastu, et saavutada muid eesmärke kui need, mis on neis aktides märgitud, nimelt olid need suunatud hageja enda, mitte aga režiimi vastu, ja seda põhjustel, mis ei ole talle teada, mistõttu on need võimu kuritarvitamise tõttu õigusvastased.
5. Viies väide, et on rikutud ELTL artikli 296 lõikes 2 esitatud põhjendamiskohustust. Vaidlustatud aktide põhjendused on pelgalt vormilised ning kostja ei ole neid arvatavasti läbi mõelnud.
6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtumenetlusele. Hagejale ei antud võimalust olla ära kuulatud enne vaidlustuste piiravate meetmete kehtestamist, mistõttu ei saanud ta nõuetekohaselt kasutada oma kaitseõigusi ning ühtlasi õigust õiglasele kohtumenetlusele, mis on tagatud eelkõige Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikes 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 2.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2019, L 181, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aastarakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2019, L 181, lk 4).

1. mail 2019 esitatud hagi — Arbuzov versus nõukogu**(kohtuasi T-289/19)**

(2019/C 246/30)

*Kohtumenetluse keel: tšehhi***Pooled**

Hageja: Sergej Arbuzov (Kiiev, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 4. märts 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas; ning
- jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele.

Hageja väidab hagi põhjendamiseks muu hulgas, et Euroopa Liidu Nõukogu ei ilmutanud 4. märtsi 2019. aasta otsuse (ÜVJP) 2019/354 vastuvõtmisel vajalikku hoolsust, sest ta ei analüüsinud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist hageja argumente ega hageja esitatud õigustavaid tõendeid ning lähtus vaid Ukraina peaprokuratuuri lühikokkuvõttest ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja õigust omandile.

Hageja väidab selle kohta, et tema suhtes võetud piiravad meetmed on ebaproportsionaalsed ja lähevad vajalikust kaugemale ning rikuvad rahvusvahelisest õigusest tulenevaid tagatise, mis kaitsevad hageja õigust omandile.

3. mail 2019 esitatud hagi — Pšonka versus nõukogu**(kohtuasi T-291/19)**

(2019/C 246/31)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled*Hageja:* Viktor Pavlovič Pšonka (Kiiev, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 4. märts 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas; ning
- jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.*

1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele.

Hageja väidab hagi põhjendamiseks muu hulgas, et Euroopa Liidu Nõukogu ei ilmutanud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel vajalikku hoolsust, sest ta ei analüüsinud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist hageja argumente ega hageja esitatud õigustavaid tõendeid ning lähtus vaid Ukraina peaprokuratuuri lühikokkuvõttest ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja õigust omandile.

Hageja väidab selle kohta, et tema suhtes võetud piiravad meetmed on ebaproportsionaalsed ja lähevad vajalikust kaugemale ning rikuvad rahvusvahelisest õigusest tulenevaid tagatiseid, mis kaitsevad hageja õigust omandile.

3. Kolmas väide, et rikutud on hageja põhiõigusi, mis on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga.

Hageja väidab selle kohta, et tema suhtes piiravate meetmete võtmisega rikuti tema õigust õiglasele kohtumenetlusele, süütuse presumptsiooni ja õigust eraomandi kaitsele.

3. mail 2019 esitatud hagi — Pšonka versus nõukogu**(kohtuasi T-292/19)**

(2019/C 246/32)

*Kohtumenetluse keel: tšehhi***Pooled**

Hageja: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 4. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas; ning
- jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust heale haldusele.

Hageja väidab hagi põhjendamiseks muu hulgas, et Euroopa Liidu Nõukogu ei ilmutanud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel vajalikku hoolsust, sest ta ei analüüsinud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist hageja argumente ega hageja esitatud õigustavaid tõendeid ning lähtus vaid Ukraina peaprokuratuuri lühikokkuvõttest ega nõudnud täiendavat teavet Ukrainas toimuva uurimise käigu kohta.

2. Teine väide, et rikutud on hageja õigust omandile.

Hageja väidab selle kohta, et tema suhtes võetud piiravad meetmed on ebaproportsionaalsed ja lähevad vajalikust kaugemale ning rikuvad rahvusvahelisest õigusest tulenevaid tagatisi, mis kaitsevad hageja õigust omandile.

3. Kolmas väide, et rikutud on hageja põhiõigusi, mis on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga.

Hageja väidab selle kohta, et tema suhtes piiravate meetmete võtmisega rikuti tema õigust õiglasele kohtumenetlusele, süütuse presumptsiooni ja õigust eraomandi kaitsele.

14. mail 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP**(kohtuasi T-301/19)**

(2019/C 246/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: PNB Banka AS (Riia, Läti), CR (*), CT (*) (esindajad: advokaadid O. Behrends ja M. Kirchner)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada EKP 1. märtsi 2019. aasta otsus liigitada PNB Banka oluliseks üksuseks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kümme väidet.

1. Esimene väide, et EKP on väärtalt leidnud, et ühtse järelevalvemehhanismi määruse ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 5 punkt b käsitleb klassifitseerimisotsust.
 - Hagejad väidavad, et ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 6 lõike 5 punkt b annab EKPlle pelgalt loa teostada ise riikliku pädeva asutuse kõiki pädevusi. Ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse ⁽²⁾ artikli 39 lõike 5 teine lause ei saa muuta ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohase otsuse olemust. Kui Euroopa Kohus peaks jõudma järeldusele, et ühtse järelevalvemehhanismi artikli 39 lõike 5 teine lause muudab selle otsuse olemust, paluvad hagejad tunnistada artikli 39 lõike 5 teise lause õigusvastaseks.
2. Teine väide, et EKP otsus põhineb vääradel eeldustel ühtse järelevalvemehhanismi artikli 6 lõike 5 punkti b tingimuste ja eesmärgi osas ning on muu hulgas jätnud arvesse võtmata selle sätte kohase otsuse erandlikku olemust.
3. Kolmas väide, et EKP ei ole hoolsalt ja erapooletult analüüsinud ja hinnanud kõiki konkreetse juhtumi asjaomaseid aspekte, et teha kindlaks ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 6 lõike 5 punkti b kohase otsuse vajalikkust.
4. Neljas väide, et EKP on rikkunud mitmeid olulisi menetlusnõudeid.

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.

5. Viies väide, et EKP ei ole kasutanud oma kaalutlusõigust vastavalt ühtse järelevalvemääruse artikli 6 lõike 5 punktile b.
6. Kuues väide, et EKP on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et EKP on rikkunud *nemo auditor* põhimõtet.
8. Kaheksas väide, et EKP on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet.
9. Üheksas väide, et EKP on rikkunud õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.
— Hagejad väidavad, et otsus on ebaselge ja tekitab seetõttu õigusliku ebakindluse ning on vastuolus PNB Banka õiguspärase ootustega, mis põhinevad selle varasematel suhetel EKPga ning finants- ja kapitaliturgude komisjoniga.
10. Kümnes väide, et EKP on rikkunud ühtse järelevalvemehhanismi artiklit 19 ja selle preambuli põhjendust 75 ning pannud toime *détournement de pouvoir*'i.

(¹) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eritiülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

(²) Euroopa Kesk panga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Kesk panga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ECB/2014/17) (ELT 2014, L 141, lk 1).

20. mail 2019 esitatud hagi — BRF Singapore Foods versus EUIPO — Tipiak (Sadia)

(kohtuasi T-309/19)

(2019/C 246/34)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapur, Singapur) (esindaja: advokaat C. Mateu)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi Sadia in colours black and white taotlus — registreerimistaotlus nr 12 084 356

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1834/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Tipiakilt.

Väited

- Hea halduse ja võrdse kohtlemise Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2071/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2071/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

20. mail 2019 esitatud hagi — BRF Singapore Foods versus EUIPO — Tipiak (SADIA)

(kohtuasi T-310/19)

(2019/C 246/35)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapur, Singapur) (esindaja: advokaat C. Mateu)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi SADIA taotlus — registreerimistaotlus nr 12 084 273

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1857/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Tipiakilt.

Väited

- Hea halduse ja võrdse kohtlemise Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2071/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2071/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

22. mail 2019 esitatud hagi — Taghani versus komisjon

(kohtuasi T-313/19)

(2019/C 246/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jamal Taghani (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid A. Champetier ja S. Rodrigues)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsused;

— mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjendamiseks, milles palutakse esiteks tühistada EPSO 23. juuli 2018. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja esitatud kahju hüvitamise nõue seoses tema osalemisega konkursil EPSO/AST/111/10, ja teiseks vajadusel 14. veebruari 2019. aasta otsus tema kaebuse rahuldamata jätmise kohta, järgmised kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud ELTL artikli 340 teist lõiku ja tehtud on ilmsed hindamisvead kostja tehtud analüüsis liidu lepinguvälise vastutuse tekkimiseks nõutava kolme tingimuse kohta.
2. Teise väite kohaselt on rikutud hea halduse põhimõtet, hoolitsemiskohustust ja sellest tulenevat põhjendamiskohustust, kuna kostja ei võtnud vaidlustatud otsustes seisukohta kaebuses esitatud argumentide kohta, mis puudutavad liidu lepinguvälise vastutuse tekkimiseks nõutavat kahte tingimust, nimelt rikkumiste toimepanemine ja põhjuslik seos.

22. mail 2019 esitatud hagi — BT versus komisjon

(kohtuasi T-315/19)

(2019/C 246/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BT (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 20. juuli 2018. aasta otsus, millega hagejale keelduti määramast toitjakaotuspensiooni;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade VIII lisa artiklis 20 ette nähtud abielu viieaastase kestuse tingimus on õigusvastane, sest esiteks teeb see meelevaldselt vahet teenistuses olevate ametnike ja pensionil olevate ametnike vahel. Teiseks leiab hageja, et samas kui abielu üheaastase kestuse tingimus on sobiv pettuse eesmärgil sõlmitud abielude vastu võitlemiseks, on abielu viieaastase kestuse nõue meelevaldne, ebasobiv ja ebaõiglane. Kolmandaks on ebaõiglane, et selline tingimus välistab toitjakaotuspensiooni andmise surnud ametniku lesele, kes ometi elas ametnikuga ühist elu.
 2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 1 d.
-

23. mail 2019 esitatud hagi — Thunus jt versus EIP**(kohtuasi T-318/19)**

(2019/C 246/38)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) ja 7 teist hagejat (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeeringuspank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi, sealhulgas seda sisaldav õigusvastasuse väide vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- järelikult
 - tühistada hagejate 2019. aasta veebruari töötasu teatistes sisalduv otsus, millega on töötasu iga-aastase kohandamise baasmääraks aastaks 2019 määratud 0,8%, ja sellest tulenevalt tühistada sarnased otsused, mis sisalduvad hilisemates töötasu teatistes;
- seetõttu mõista kostjalt välja
 - hüvitis varalise kahju eest, mis hõlmab (i) maksmata jäänud töötasu, mis vastab iga-aastasele kohandamisele aastal 2019, või seda suurendada 1,2% võrra ajavahemikul 1. jaanuar 2019 kuni 31. detsember 2019; (ii) maksmata jäänud töötasu, mis vastab tulemusele, mille saab, kui aastal 2019 kohaldatakse iga-aastase kohandamise raames 0,8% töötasule summas, mis maksti alates jaanuarist 2019; (iii) maksmata jäänud töötasu eest viivitusintresse kuni maksmata jäänud summade täieliku tasumiseni, kusjuures kohaldatav viivitusintressi määr tuleb arvutada Euroopa Keskpanga poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud määra alusel, mis kehtis kõnealusel perioodil ning millele on lisatud kolm protsendipunkti ja (iv) hüvitis ostujõu vähenemise eest;
- vajadusel kohustada kostjat esitama menetlust korraldavate meetmete raames järgmised dokumendid, kui ta neid vabatahtlikult ei esita:
 - EIP direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsus (CA/505/17);
 - direktorite nõukogu töötasu allkomitee 2018. aasta detsembri aruanne;

- direktorite nõukogu 11. detsembri 2018. aasta otsus (PV/19/01 lisa 3);
- halduskomitee 30. jaanuari 2019. aasta otsus (MC-018-ADM-20190130);
- personalidirektoraadi 18. jaanuari 2019. aasta teade (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS);
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad esiteks direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsuse kohta kaks väidet ning teiseks halduskomitee 2018. aasta detsembri ja 2019. aasta jaanuari otsuste kohta neli väidet.

Seoses direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsusega:

1. Esimene väide, et on rikutud õiguskindlust.
2. Teine väide, et on rikutud õiguspärasest ootust ja omandatud õigusi.

Seoses halduskomitee 2018. aasta detsembri ja 2019. aasta jaanuari otsustega:

1. Esimene väide, et vaidlustatud akti koostaja ei ole pädev, ja on rikutud kodukorra artiklit 18.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 menetluslikke tagatisi.
3. Kolmas väide, et on rikutud kolleegiumiga konsulteerimise õigust.
4. Neljas väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

Mis puudutab kahju hüvitamise nõuet, siis hagejad nõuavad maksmisele kuuluva töötasu vahe tasumist ehk 1,2% alates 1. jaanuarist 2019 (sh selle suurendamise mõju rahalistele hüvitistele), millele lisandub viivitusintress.

27. mail 2019 esitatud hagi — BV versus komisjon

(kohtuasi T-320/19)

(2019/C 246/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BV (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 17. septembri 2018. aasta otsus, millega hagejale ei makstud tagasi ülekantud pensioniõigustele vastavalt kapitalilt arvestatud intressi;
- mõista igal juhul kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide puudutab õigusliku aluse puudumist ja vaidlustatud otsuse põhjendamata jätmist.
2. Teine väide puudutab komisjoni vastu võetud personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 üldiste rakendussätete artikli 7 lõike 6 rikkumist.
3. Kolmas väide puudutab liidu alusetut rikastumist seoses sellega, et kapitali ümberhindamise tulemusena maha arvatud summa kanti Euroopa Liidu eelarvesse.

27. mail 2019 esitatud hagi — El-Qaddafi versus nõukogu

(kohtuasi T-322/19)

(2019/C 246/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Omaan) (esindaja: *barrister* S. Bafadhel)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/497, millega rakendatakse otsust (ÜVJP) 2015/1333 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas, osas, milles jäetakse hageja nimi nõukogu 31. juuli 2015. aasta otsuse (ÜVJP) 2015/1333 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas lisades I ja III toodud nimekirja;

- tühistada nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/489, millega rakendatakse määruse (EL) 2016/44 (mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Liibüas) artikli 21 lõiget 5, osas, milles jäetakse hageja nimi nõukogu 18. jaanuari 2016. aasta otsuse (ÜVJP) 2016/44 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas lisa II toodud nimekirja, ja
- mõista Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud vastavalt Üldkohtu eeskirjadele välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu Nõukogu jättis õigeaegselt tegutsemata, mis puudutab vaidlustatud meetmetest teatamisega hagejale. See viis olulise menetlusnormi rikkumiseni seoses õigusega tõhusale kohtulikule kaitsesele, mis tõi hagejale kahju.
2. Teine väide, et nõukogu otsus paigutada hageja nimekirjas ümber, tugines samadel põhjendustel kui eelnevalt Üldkohtu 28. märtsi 2017. aasta kohtuotsusega T-681/14 tühistatud piiravad meetmed, mis rikub *res judicata* ja õiguskindluse põhimõtet ning õigust tõhusale õiguskaitsele.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud aktides ei ole välja toodud õiguslikku alust hageja hoidmiseks nimekirjas, vaatamata põhjalikele muutustele Liibüa olukorras. Nõukogu jättis esitamata individuaalsed, täpsed ja konkreetsed põhjendused vaidlustatud meetmete, mida üheski lisatud dokumendis ei ole põhjendatud.
4. Neljas väide, et vaidlustatud meetmed rikuvad hageja põhiõigusi, seal hulgas õigust tervisele, perekonnavalule, omandile ja õigust tõhusale õiguskaitsele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas.

28. mail 2019 esitatud hagi — Cipriani versus EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(kohtuasi T-325/19)

(2019/C 246/41)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Arrigo Cipriani (Veneetsia, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Bergia ja G. Sironi)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Hotel Cipriani Srl (Veneetsia, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi ARRIGO CIPRIANI taotlus — registreerimistaotlus nr 14 063 838

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 406/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta Hotel Cipriani s.r.l-i vastulause rahuldamata või suunata asi tagasi EUIPO-le, et seda menetletaks vastavalt kohtuotsusele;
- mõista kõik käesoleva menetlusega seoses kantud kulud, sealhulgas EUIPOs kantud kulud kostjal välja Arrigo Cipriani kasuks.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõike 2 rikkumine;
- komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 10 lõike 3 rikkumine.

29. mail 2019 esitatud hagi — „Scorify“ versus EUIPO — Scor (SCORIFY)

(kohtuasi T-328/19)

(2019/C 246/42)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: „Scorify“ UAB (Vilnius, Leedu) (esindaja: advokaat V. Viešūnaitė)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Scor SE (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi SCORIFY, milles on kasutatud punast, valget ja tumesinist värvi, taotlus — registreerimistaotlus nr 16 214 521

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 26. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1639/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- vaadata tähelepanelikult läbi hageja esialgsed menetlusedokumendid ja tema esitatud väited ning muuta apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus EUIPO apellatsioonikoja tunnistatakse põhjendatuks, ja sellest tulenevalt lükata vastulause tagasi;
- mõista teiselt menetluspoolelt välja kõik hageja kohtukulud Üldkohtu kodukorra artiklite 134, 139, 140 ja 190 tähenduses.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

31. mai 2019. aasta esitatud hagi — 12seasons versus EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(kohtuasi T-329/19)

(2019/C 246/43)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: 12seasons GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusluse kaubamärk: ELi kujutismärk BE EDGY BERLIN — ELi kaubamärk nr 15 981 921

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 19. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1522/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu (EL) määruse 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 8 lõike 1 punktiga b.

3. juunil 2019 esitatud hagi — Pierre Balmain versus EUIPO (keti moodustavate rõngastega ümbrisetud lövi pea kujutis)

(kohtuasi T-331/19)

(2019/C 246/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Pierre Balmain SAS (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Iglesias Monravá)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi (keti moodustavate rõngastega ümbrisetud lövi pea kujutis) taotlus — registreerimistaotlus nr 17 515 099

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1223/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- lubada registreerida ELi kaubamärk nr 17 515 099 klassidesse 14 ja 26 kuuluvate kaupade jaoks, mille osas taotlus tagasi lükati;
- mõista kohtukulud välja poolelt, kes hagile vastu vaidleb.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 2 rikkumine.

3. juunil 2019 esitatud hagi — Pierre Balmain versus EUIPO (keti moodustavate rõngastega ümbritsetud lõvi pea kujutis)

(kohtuasi T-332/19)

(2019/C 246/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Pierre Balmain SAS (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Iglesias Monravá)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi (keti moodustavate rõngastega ümbritsetud lõvi pea kujutis) taotlus — registreerimistaotlus nr 17 515 115

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1224/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lubada registreerida ELi kaubamärk nr 17 515 115 klassidesse 14 et 26 kuuluvate kaupade jaoks, mille osas taotlus tagasi lükati;
- mõista kohtukulud välja poolelt, kes hagile vastu vaidleb.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 2 rikkumine.
-

30. mail 2019 esitatud hagi — Ntolas versus EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(kohtuasi T-333/19)

(2019/C 246/46)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Christos Ntolas (Wuppertal, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Renger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES taotlus — registreerimistaotlus nr 13 116 678

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 11. märtsi 2019. aasta otsus asjas R 1343/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta vastulause rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

3. juunil 2019 esitatud hagi — Cantieri del Mediterraneo versus komisjon**(kohtuasi T-335/19)**

(2019/C 246/47)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Cantieri del Mediterraneo SpA (Napoli, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Munari ja L. Calzolari)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded**

— Tuginedes ELTL artiklile 263 jj palub hageja tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 20. septembri 2018. aasta otsuse nr C(2018)6037 final peale riigiabi SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN) kohta, mida Itaalia andis Napoli sadamavaldajale ja äriühingule Cantieri del Mediterraneo S.p.A. (edaspidi „komisjoni otsus“).

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 41, 47 ja 48 ning hea halduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja võistlevuse põhimõtete rikkumine, põhjenduste puudulikkus ja ELTL artikli 296 rikkumine.

— Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsus on vastu võetud menetluses, kus ei olnud tagatud hageja (CAMED) kaitseõigused, kuna erinevalt kaebuse esitajast ei kuulatud teda ära asja lahendamise käigus ära; ja kuna

— komisjoni otsus on vastu võetud sellise menetluse tulemusena, mille käigus ei olnud tagatud kaebuse esitaja ja väidetava abi saaja võrdne kohtlemine (võistlevuse põhimõte).

2. Hea halduse ja õiguskindluse põhimõtete ning õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumine, kuna tühistati otsus, millega 2006. aastal lõpetati menetlus asjas, mis puudutab sama meetet, mis nüüd on komisjoni otsusega pärast rohkem kui 10 aasta möödumist tunnistatud riigiabiks.

— Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsusega oleks pidanud tunnistama õigusvastaseks selle otsuse tühistamise, millega 2006. aastal lõpetati menetlus asjas, mis puudutab sama riiklikku meetet, ja seal oleks pidanud asuma seisukohale, et asjas menetluse lõpetamine takistab meetme käsitamist abina, mis on ühisturuga kokkusobimatu, ning et

- komisjoni otsuses oleks pidanud rõhutama, et asjas menetluse lõpetamise otsus eeldab, et komisjon on tunnistanud vaidlusaluse meetme õiguspäraseks, ja seega takistab see komisjonil teise otsuse vastuvõtmist, millega sama ese on rohkem kui 10 aastat hiljem kvalifitseeritud teisiti.
3. ELT artikli 107 rikkumine, kuna mõistet „riigiabi“ on tõlgendatud vääralt, pidades Autorità Portuale di Napolit (APN) ettevõtteks.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsusega oleks pidanud välistama APNi käsitamise „ettevõttena“, arvestades kõigile sadamavaldajatele kui seoses Itaalia sadamatega riiki esindavatele avaliku võimu asutustele seadusega nr 84/1994 pandud ülesandeid; nad vastutavad ainult õigusliku regulatsiooni ja haldusülesannete täitmise eest üksnes riigi omandis oleval maal ja üksnes avalikes huvides, et
 - komisjoni otsusega oleks pidanud välistama APNi tegelemise „majandustegevusega“, kuna seadusega nr 84/1994 on tal keelatud pakkuda kaupa või teenuseid turul, mida mõistagi ei ole olemas; ning et
 - komisjoni otsusega oleks pidanud tuvastama, et maakasutustasu on Itaalia õiguskorras maks, mis on seadusega ette kindlaks määratud.
4. ETLT artiklite 345, 3, 7 ja 121 ning paljude liidu õiguse põhimõtete (võrdne kohtlemine) rikkumine, samuti võimu kuritarvitamine.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsuses oleks pidanud esile tooma, et hooldustööde tegemise võimalus on üks omandiõiguse õigustustest ja et alusleping kaitseb liikmesriikide õigust hoida korras riigi omandis olevat vara ja (ka) sadamataristuid ning tagada kõigile õigustatud isikutele võimalus neid kasutada; et
 - komisjoni otsusega ei saa kohaldada samu eeskirju sadamataristute korrashoiu ja sadama-ala kasutustasude suhtes „horisontaalselt“ ja ebamõistlikult, kui tegemist on asjaoludega, mis ei ole omavahel võrreldavad; märkimisväärsed erinevused sadamate haldamismudelite vahel Euroopa Liidus ei luba kohelda ühtemoodi üksnes eraomandis olevate uute taristute ehitust ja selliste liikmesriigi võõrandamatus omandis olevate kinnisasjade korrashoidu, mida riik valitseb avaliku halduse asutuste kaudu. Selline lähenemine on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega; ning et
 - komisjoni otsusega ei saa ühtlustada liidu sadamate erinevaid organisatsioonilisi mudeleid, kohaldades ETLT artiklit 107 diskrimineerivalt ja ebamõistlikult.
5. ETLT artikli 107 rikkumine, kuna mõistet „eelis“ on tõlgendatud vääralt.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsuses oleks pidanud esile tooma, et meede ei vähenda ei APNi ega CAMED kulusid, kuna ükski ettevõtte ei kannu tavaliselt (vähemalt mitte täies ulatuses) selliste kinnisasjade restruktureerimiskulusid, mille omanik ta ei ole (ja mille omanikuks ta ei või saada), arvestades et Itaalias on kinnisasjad (kõigis Itaalia sadamates) riigi ainuomandis; ning et

- komisjoni otsuses oleks pidanud esile tooma, et riigile kuuluvad taritud on antud CAMEDle avatud, läbipaistva ja võistleva menetluse tulemusena, mis korraldati seepärast, et APN oli kohustatud kõnealused kinnisasjad restruktureerima. Menetluses, mille käigus anti need kinnisasjad CAMEDle, anti kõigile võimalikele huvitatud isikutele võimalus neid kinnisasju endale saada; avatud menetluse läbiviimine tagab turuosalise kriteeriumi järgimise, välistades mis tahes eelise andmise hankemenetluses edukaks tunnistanud ettevõtjale.
6. ETLT artikli 107, hea halduse põhimõtte ja CAMED kaitseõiguste rikkumine ning puudulikud põhjendused, kuna valikulisust on tõlgendatud vääralt.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsusega ei saa meedet kvalifitseerida „ad hoc“ abiks ega jätta tegemata nn „valikulisuse testi“ üldkohaldatavate meetmete osas; et
 - komisjoni otsusega oleks pidanud välistama meetme valikulisuse APNi suhtes, kuna kõiki teisi sadamavaldajaid rahastati samamoodi riigi vahenditest, et hoida korras kõiki riigile kuuluvaid taristuid, mis asuvad nende pädevuspiirkonnas; ning et
 - komisjoni otsusega oleks pidanud välistama meetme valikulisuse CAMED suhtes, kuna kõigi ettevõtete suhtes, mis tegutsesid mõnes Itaalia sadamas (mitte ainult Napolis ja mitte ainult laevaehituse sektoris), kehtivad samad eeskirjad ja seega maksavad nad samasugust kasutustasu, nagu maksab CAMED avaliku sektori vahendite arvel ehitatud või restruktureeritud taristute kasutamise eest.
7. ELL artikli 3 ja ETLT artikli 7 rikkumine. ETLT artiklite 116 ja 117 rikkumine. Võimu kuritarvitamine. Komisjoni pädevuse puudumine selleks, et vaidlustada kasutustasude käsitlemine maksuna ja nende suurus.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsusega ei saa, tuginedes ETLT artiklile 107, vaidlustada selle kasutustasu suurus, mida võtab Itaalia riik kontsessiooni saanud ettevõtjalt, ega saa väita, et see ei vasta turuväärtustele, kuna kasutustasu on Itaalia õiguskorras maks, mille summa suurus on kehtestatud seadusega ja mille üle ei peeta läbirääkimisi üksikute sadama-alal kontsessiooni saajatega, ning maksusüsteem kuulub iga liikmesriigi ainupädevusse.
8. ETLT artikli 107 rikkumine, kuna ei esine konkurentsimoonutusi ega kaubanduse kahjustamist. Puudulikud põhjendused.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsus ei saa põhineda eeldusel, et kehtivad kaks nõuet, mis omavahel erinevad ja on kumulatiivsed; ning et
 - komisjoni otsusega oleks need nõuded pidanud välistama, kuna APN ei tegutse ühelgi turul ja tal ei ole konkurente ning CAMED ei ole saanud eeliseid meetmega, mis on vaid üks paljudest üldkohaldatava kava rakendusmeetmetest, mis puudutab kõiki ettevõtjaid kõigis Itaalia sadamates (kaasa arvatud Napoli) ja mitte ainult neid, kes tegutsesid laevaehituse sektoris.
9. ETLT artikli 107 lõigete 2 ja 3 rikkumine.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni otsusega oleks pidanud kohaldama ETLT artikli 107 lõiget 2, kuna korrashoiutöödega heastati kahju, mille põhjustasid pommitamine Teise maailmasõja ajal ja 1980. aasta maavärin; ning et
 - komisjoni otsusega oleks pidanud kohaldama ETLT artikli 107 lõike 3 punkte a ja c, kuna (i) Napoli sadam asub ebasoodsas olukorras olevas piirkonnas ja (ii) sadamataristute rahastamine avaliku sektori vahenditest teenib üldise huvi eesmärki, lisaks oleks pidanud arvestama, et rahastamise kogusumma jääb allapoole üldise grupierandi määrusega ette nähtud teavitamise künnist.

7. juunil 2019 esitatud hagi — Conlance versus EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(kohtuasi T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Conlance GmbH (Augsburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Hayn)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* LG Electronics, Inc. (Soul, Lõuna-Korea)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärgi SONANCE taotlus — registreerimistaotlus nr 14 589 907*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 5. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 1085/2018-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada EUIPO vastulausete osakonna 15. mai 2018. aasta otsus asjas B 2 660 572 „Conlance GmbH vs. LG ELECTRNICS INC“;
- rahuldada vastulause asjas B 2 660 572 „Conlance GmbH vs. LG ELECTRNICS INC“ kõigi vaidlusaluste kaupade osas;
- jätta rahuldamata kaubamärgi „SONANCE“ registreerimistaotlus nr 14 589 907;
- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnenud kulud välja EUIPO-lt.

Juhul kui kostja poolel astub menetlusse menetlusse astuja:

- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnevad kulud välja menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta määrus — JPMorgan Chase jt versus komisjon**(kohtuasi T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 341, 24.9.2018.

Üldkohtu 22. mai 2019. aasta määrus — Bizbike ja Hartmobile versus komisjon**(kohtuasi T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Laiendatud koosseisus üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET